

IMAHÉT

A Krisztus-hívők egységéért

2014. január 19–26.

2014

Hát részekre szakítható-e Krisztus?

1Kor 1,1-17 alapján

TARTALOM

- 3 Köszöntő a magyar kiadáshoz
- 5 Bevezetés a 2014-es témához
- 12 Az Imahét bibliai alapvetése
- 14 Bevezetés az ökumenikus istentiszteletbe
- 25 Bibliai gondolatok és imádságok az Imahét napjaira
- 35 Ökumenikus háttér Kanadában
- 44 A krisztushívők egységéért megtartott Imahetek témái
- 47 Néhány jelentős adat az Imahetek történetéből
-

Szerkesztette:

Egyházak Világtanácsa
Hit és Egyházszervezet

A Keresztény Egységet
Előmozdító Pápai Tanács

P.O. Box2010
CH-1211 Geneva 2 Switzerland
infowcc@wcc-coe.org
www.oikumene.org

VA – 00120 Città del Vaticano
office@christianunity.va
www.vatican.va

Kiadja:

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia
és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa
Nyomdai előkészítés: West-Graph Kft.
Nyomdai kivitelezés: Ex-Kop Bt.

KÖSZÖNTŐ A MAGYAR KIADÁSHOZ

KRISZTUSBAN KEDVES TESTVÉREK!

A Kanadában élő keresztények azt kérték, hogy a világ keresztényei az idei imahéten 1Kor 1,1-17 igeszakasz üzenetén gondolkodjanak el az Egyházzól, az összetartozásról, az ökumenéről. Természetesen, amit Pál apostol Korinthusba írt, az elsősorban az ott élő, ottani keresztényeknek szólt. A Szentlélek évezredek átívelő terve révén mégsem az lett ennek a levélnek a sorsa, mint általában a leveleké, hogy miután elolvasták a címzettek, a levélben említett ügyeket befejezettnek tudva, tudomásvétellel, iktatószámmal ellátták és irattárba helyezték. Isten maga akarta a korinthusiaknak írt levélben leírtakat közkinccsé tenni az egyházban, hogy a későbbi nemzedékek tanuljanak és okuljanak abból, sőt erősödjenek a Jézus Krisztusban való hitben, a tiszta erkölcsben, az összetartozás testvéri tudatában.

Az imahéten naponként kiemelten találkoznak a hívő közösségek Pál apostol levelének egy-egy tanácsával, útmutatásával. A 8 nap alkalmainak vezérfonala, hogy a Jézus Krisztusban hívők Isten egy népévé válnak, mert közelebb kerülnek Istenhez a Szentlélek terve szerint.

Pál apostol gondolatai naponta egy-egy mai problémát juttatnak eszünkbe, mert arról szól az apostol, hogy az egyház hiánytalanul megkapta Isten minden kegyelmi ajándékát. Hangsúlyozni kell azonban, hogy nem a hívek kapták ezt külön-külön, hanem az egyház. S miután Jézus Krisztusban kapta ezt az ajándékot, ezért Isten nem tartott vissza semmit abból. De többet nem adhat, mert mindent odaadott az egyháznak.

Így az egyház a Jézussal való közösségben mindent megkapott. Elsősorban az igében lett gazdag. Az ige által pedig az élet ismeretében. Ilyen és ennyire fontos az egyházban az egyértelmű prófétálás, prédikálás, igehirdetés, tanítás. Az egyház kincse kétezer éven át az igehirdetés volt.

Az egyházat azonban csak Isten hűsége tartja egyben. Akik az egyház hűségének a munkálói, azok egyúttal a hívő közösség egységének munkálói is. Az egyház Istené. Az Isten hűsége egyháza iránt töretlen. Erre Isten szavát adta. Ezért van az, hogy aki ökumenében gondolkodik, nem saját ötlete megvalósításán fáradozik, hanem Istenre bízva magát. Isten ígéje megerősít abban, hogy az egyház, a hívő közösség tényleg az Istené. A közösség pedig arra törekedjék, hogy Istené is maradjon.

Van egy határidő is, mely Isten hűségének tartósságára mutat. Számunkra ez a határidő az életünk vége. De a hívő közösségre, az Egyházra a hűségnek ez az ígérete Jézus Krisztus napjáig érvényes, tehát mindaddig, amíg csak Jézus Krisztus újra meg nem jelenik és vissza nem tér dicsőségben.

Isten népe ebben az ígéletben is egységben maradhat. S most azzal az áldáskívánással nyújtjuk át a 2014. évi imahét programfüzetét a különböző felekezetek hívő közösségeinek, hogy ez segítse az egyház népét, hogy egy lépéssel közelebb kerülhessünk Jézus terve valóra váltásához: „mindnyájan egyek legyünk” (Jn 17,21).

Dr. Erdő Péter

bíboros, prímás

A Magyar Katolikus

Püspöki Konferencia

elnöke

Steinbach József

református püspök

A Magyarországi Egyházak

Ökumenikus Tanácsának

elnöke

BEVEZETÉS A 2014-ES TÉMÁHOZ

1. A kanadai emberek olyan országban élnek, melyet nyelvi, kulturális és éghajlati sokszínűség jellemez, sőt még keresztény hitünk kifejezésében is sokfélék vagyunk.

Bár ebben a sokszínűségben élünk, ragaszkodunk Krisztus azon vágyához, hogy tanítványai egységben éljenek. Ez a kettősség vezetett minket a jelen témához, Pál apostol provokatív kérdéséhez az első korinthusi levélben: „Hát részekre szakítható-e Krisztus?”

Hittel valljuk: „Nem!” – mégis egyházi közösségeink továbbra is fájón megosztottak. Az első korinthusi levél abban segíthet, hogy megtanuljunk mások ajándékait értékelni és elfogadni, még megosztottságunk közepette is. Ez bátoríthatja az egységért végzett munkánkat.

2. Kanada elsősorban természeti szépségeiről: hegyeiről, erdei-ről, tavairól, folyóiról, búzamezőiről és vadregényes tengerpartjairól ismert. Országunk az Atlanti-óceántól a Csendes-óceánig terjed. Az amerikai határtól az északi sarkig. Az ország mezőgazdasági és természeti kincsekben is gazdag. Kanada azonban népek sokaságának országa is: őslakosok (első nemzetek), innitek, métisek, és a világ minden tájáról érkezett letelepedő emberek lakják. (Első Nemzet – olyan kifejezés, amivel Kanadában elismerték a bennszülöttek, mint őslakosok ittlétét még az európaiak érkezése előtti időkből. A Sarkkörön a bennszülöttek innuitnak nevezik magukat. A métis olyan emberekre vonatkozó kifejezés, akiknek mind bennszülött, mind francia elődeik vannak.) Két hivatalos nyelvünk van, a francia és az angol. De sok kanadai megtartotta eredeti hazája ősi nyelvét és kulturális örökségét. Társadalmi és politikai megosztottságaink gyakran a nyelvi, kulturális és területi különbözőségeken alapulnak, ugyanakkor tanulgatjuk annak megértését, hogy ezek a nemzeti

identitások hogyan járulnak hozzá az egészséges kanadai sokszínűséghez. Ebben a multikulturális környezetben sok keresztény gyülekezet a szolgálat és istentisztelet sajátos gyakorlatát is magával hozta. Pál apostol levele sokféleségünkben szólít meg, és arra hív, hogy az egyes helyeken élő gyülekezeteink ne szigetelődjenek el, ne forduljanak egymás ellen, hanem ismerjük fel összetartozásunkat mindazokkal, akik az Úr nevét hívják segítségül.

3. Az idei év elmélkedésére választott bibliai szakaszban Pál apostol erőteljes nyitással kezdi a korinthusiakhoz írt leveleit. Mint egy opera nyitánya, vagy egy szimfónia nyitó tétele, ez a szakasz olyan témákat érint, amelyek bizonyosan felkészítenek minket mindarra, ami a levelekben várható. Három „tétel” található ebben a szövegben. Mindhárom szilárd, de kihívást jelentő alapot ad elmélkedéseinknek, olyan mai keresztényeknek, akik együtt élünk és dolgozunk az egyházakban és a társadalomban.
4. Az első tételben (1, 1-3) Pál Szószthenésszel, keresztény társával együtt – ami két ember kicsi, de hiteles közössége – megszólít egy másik, nagyobb, és nagyon aktív közösséget, a korinthusi keresztényeket. „Isten egyházaként” szólítja meg a korinthusiakat, ami az ő fogalmaik szerint nem egy helyi egység, hanem az Egyház teljes kifejeződése az ő világrészükben. Pál emlékezteti őket arra, hogy „elhívott” emberek: „arra hívtatok, hogy szentek legyetek”. Olyanok, akik nem szigetelődnek el, nem élik a maguk kis világát, „hanem mindazokkal együtt kaptak elhívást, akik bárhol élvén az Úr Jézus Krisztus, – az Ő uruk és a mi Urunk – nevét hívják segítségül.” Ezt az előbbi kifejezést (az Ő Uruk, és a mi Urunk) úgy is lehet fordítani, hogy” mind az ő lakhelyükön, mind a mienken”. Vagyis ott szólítják meg az Urat. Így ők az Isten igazi egyháza, de nagyon is kapcsolódnak

azokhoz, akik mind hitvallásukban, mind hétköznapjaikban számítanak az Úrra.

Aztán Pál apostol, mint minden levelében, elmondja szokásos, nagy erejű köszöntését Isten kegyelméről és békességéről. Pál apostol nyelvezetében a „kegyelem” Isten jóságát és Krisztusban felénk áradó ajándékait jelzi. Arra szolgál, hogy ösztönözze Isten iránti hálánkat és mások felé gyakorolt irgalmasságunkat. Az Ő „békessége” számunkra a maga teljességében és kölcsönösségében az Istennel való közösséget jelenti.

5. *Hol láthatjuk Isten kegyelmét és békességét helyi gyülekezeteinkben, nagyobb közösségeinkben, vagy országunkban? Hogyan tudunk előítélet nélkül nézni legközelebbi közösségünkre, és gondot viselni minden keresztény közösségre, valamint a világra?*

6. Mialatt Pál apostol feladatra szólítja a korinthusiakat, a kijelölt igeszakasz második tételét (1, 4-9) azzal kezdi, hogy hála ad, hogy „Isten kegyelme adatott a korinthusiaknak Jézus Krisztusban”. Ez nem pusztán formalitás, de igazi örvendezés azon ajándékok felett, amikkel Isten megajándékozta ezt a közösséget.

Folytatja, hogy építse őket „mert a vele való közösségben mindenben meggazdagodtatok”, hogy semmilyen lelki ajándékban ne legyen hiányuk. Bizonyosságot kapnak, hogy az Úr mindvégig erősíti őket, és hogy „Isten hűséges”. Isten a Jézussal való közösségbe hív minket (koinonia) – ennek minden, a gyülekezeteinket és népeinket érintő társadalmi és lelki következményével együtt.

7. Kanadai keresztényként elismerjük, hogy nem voltunk mindig készek örvendezni azon isteni ajándékoknak, amelyeket más keresztény közösségek kaptak. Pál szövegét

ökumenikus lélekkel olvasva, egyre tudatosabban éljük át, hogy őszinte öröme vagyunk elhívva. Örömmel figyelhetjük, hogy Isten hogyan áldott meg más keresztényeket és más népeket. Azok, akik először hozták a keresztény hitet Kanadába, gyakran elutasítók voltak a bennszülöttek ajándékaival és meglátásaikkal kapcsolatban, és nem voltak képesek ezekben Isten áldását látni.

Országunkban nagyon sok mindenért lehetünk hálásak a népek sokfélesége és hitünk kifejezésének sokszínűsége miatt. Bár történelmünkben sok példa van arra, hogyan *nem* adtuk meg egymásnak a kölcsönös tiszteletet, nem támogattuk egymást, tudjuk, hogy országunk együttműködésre és a hazai illetve a világbéke keresésére épült.

A természet gyönyörűségeinek áldásait – mint Isten-adta adományokat –, túlságosan is gyakran természetesnek vetjük. Küzdünk azért, hogy egyensúlyba kerüljön a gazdasági virágzás és ezen természeti áldásokkal való sáfárkodás. Küzdünk azért is, hogy törvénybe iktassuk azokat az értékeket, amikről azt mondhatjuk, hogy mi, kanadaiak birtokoljuk azokat. Úgy érezzük, hogy keresztényekként és egyházakként hálával kell fogadnunk Isten adományait a másokban. Hálánkat pedig az országért és a világért végzett gondoskodásunkkal kell kifejeznünk.

8. *Miért adtok hálát saját egyházatokban, közösségekben és országotokban? Hogyan tapasztaltátok meg Isten lelki és/vagy anyagi ajándékait más keresztények között vagy közösségek egyéb tagjai között?*

9. A harmadik tételben (1, 10-17) Pál apostol kemény szavakat intéz a korinthusiakhoz, amiért eltorzították a keresztény üzenetet és megtörték a közösség egységét. „Én Pálé vagyok,

én Apollósé, én Kéfásé”. Még azokat sem dicsérte meg, akik Krisztust vallották vezetőjüknek, mert Krisztus nevét használták arra, hogy elkülönítsék magukat a többiektől a keresztény gyülekezetben. Nem hívhatjuk segítségül Krisztus nevét ahhoz, hogy falakat építsünk magunk körül, mert az Ő neve testvériséget és egységet teremt, nem megosztottságot.

„Hát részekre van-e osztva Krisztus?” Pál apostol nem ellenzi, ha egy erős vezető körül közösség formálódik, de a közösségnek az alapvető identitását Krisztusban kell megtalálnia. „ Talán Pált feszítették keresztire értetek? Pál nevére keresztelkedtetek meg?” Khloé emberei felismerték és fel is fedték ezt a problémát a maguk gyülekezetében.

10. Ebbe a megosztott helyzetbe szól bele Pál kérése, hogy „ugyanazzal az érzéssel és ugyanazzal a meggyőződéssel igazodjunk egymáshoz”. Figyelmezteti olvasóit, és a korinthusbelieket, hogy „legyenek egyetértésben”.

Vajon azt gondolja Pál, hogy mindenkinek ugyanúgy kell az istentiszteletet tartania, és a dolgokat intéznie? Nem hisszük. Ezek a versek nem arra szolgálnak, hogy Pál, Apollós vagy Kéfás vezetését figyelmen kívül hagyják. Krisztusban gyökerezve, mindannyian arra kapunk elhívást, hogy hálát adjunk Isten ajándékaiért, amelyeket a csoportunkon kívüliek hoznak az Egyház közös küldetésébe. Tiszteletben tartva Isten másoknak adott ajándékait közelebb kerülünk egymáshoz hitünkben és küldetésünkben, és afelé az egység felé haladunk, amiért Krisztus imádkozott. Eközben tiszteljük az élet és az istentisztelet igazi sokféleségét.

11. Pál apostol a keresztény tanítványság két központi elemét emeli ki, melyek alapvetően Krisztushoz kötnek:

a keresztséget és Krisztus keresztjét. Nem Pál nevére letünk keresztelve, és nem őt feszítették meg értünk; egységünk Krisztusban van, életünk és megváltásunk tőle jön. Ugyanakkor mindannyian részt veszünk egyik vagy másik csoport életében; helyi gyülekezeteink táplálják hitünket és segítenek Jézus tanítványaként járni az úton. Ebből mind Pál, mind a mi számunkra nem csak az következik, hogy egy bizonyos egyházhoz/gyülekezethez tartozunk, hanem inkább az, hogy az evangélium hirdetése legyen a célunk, a jó hír, amelyet hittel és örömmel fogadtunk. Most ezt az üzenetet kell megosztanunk a világgal. Pál következtetése kihívást jelent számunkra: vajon van-e egymás számára krisztusi jó hírünk? Vagy tovább visszük a megosztottságot, akár Krisztus nevében is, és így, Pál szavaival élve megüresítjük a kereszt erejét?

12. A kanadai keresztények együttműködésének és egymás kölcsönös támogatásának hosszú a története. Közös erőfeszítésekre, közösen végzett szolgálatokra, és néhol még a különböző egyházak egyesülésére is vannak történelmi példáink.

Ahol az egyházak szervezeti egysége miatt nem volt lehetséges, ott is gyakran jutottunk közös megegyezésre, egymás közt megosztottuk a szolgálatokat, és így a Krisztusban való növekvő egységünkről tanúskodtunk. Egyházaink együtt cselekedtek olyan ügyekben, amelyek a szegénységgel, társadalmi igazságtalansággal kapcsolatosak, és több egyházunk kezd együtt felelősséget vállalni országunk őslakosai iránti „nem krisztusi” viselkedésünkért. És mégis, azon bátorító mozgalmak ellenére, amelyek a Krisztus által óhajtott egység felé vezetnek, fenntartjuk megosztottságainkat, és szétszakadozottságunkat, melyek torzzá teszik evangélium hirdetésünket.

13. Khloé embereiről is hallunk itt. Khloé vezette azt a csoportot, amely a korinthusi gyülekezet konfliktusait és megosztottságát felismeri és megnevezi. Ma is, minden egyházban és gyülekezetben szükségünk van ilyen tanúszkodásra, férfiakéra, és nőkére, az egység és kiengesztelődés érdekében végzett szolgálatokra. Azzal, hogy hangot adunk ezeknek a tanúságtételeknek, közelebb kerülünk Pál víziójához, miszerint a közösségben „ugyanazzal a krisztusi érzellemmel és ugyanazzal a meggyőződéssel igazodunk egymáshoz”.

14. *Hogyan fogod te és gyülekezeted ugyanazt a krisztusi érzelmet és meggyőződést más egyházakban észrevenni? Hogyan fog gyümölcsöt hozni a látható keresztény egységért tett erőfeszítésekben az, hogy más egyházak istentiszteletének különböző formáit és megközelítését nagyra becsülsétek? Milyen közös küldetésben vesztek részt más keresztényekkel, hogy a világot jobb helyé tegyétek mások számára?*

15. Összefoglalva; amikor Isten sokféle ajándékára és áldására tekintünk, amelyek országunkban és népeinkben láthatóak, kezdjük felismerni, hogy egymást és a földet, amelyből megélhetésünk származik, méltósággal és tisztelettel kell kezelni. Ez a felismerés bűnvallásra és megtérésre hív minket, és arra, hogy földi életünk új és fenntartható útját keressük. Tudatossá tette bennünk, hogy Isten hogyan áldott meg mindannyiunkat, és hogy egyetlen csoport sem dönthet az ország erőforrásainak felhasználásáról anélkül, hogy meghallgatná és figyelembe venné a többi kanadai testvér hangját.

AZ IMAHÉT BIBLIAI ALAPVETÉSE

1Kor 1,1-17

„Pál, Krisztus Jézusnak Isten akaratából elhívott apostola, és Szósztenész, a testvér, az Isten gyülekezetének, amely Korinthusban van, a Krisztus Jézusban megszentelteknek, elhívott szenteknek; mindazokkal együtt, akik a mi Urunk Jézus Krisztus nevét, az ő és a mi Urunk nevét bárhol segítségül hívják: kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.

Hálát adok értetek az én Istenemnek mindenkor azért a kegyelemért, amely nektek Krisztus Jézusban adatott. Mert őbenne meggazdagodtatok mindenben: minden beszédben és minden ismeretben, amint a Krisztusról való bizonyágtétel megerősödött bennetek.

Ezért nincs hiányotok semmiféle kegyelmi ajándékban, miközben a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenését várjátok, aki meg is erősít titeket mindvégig, hogy feddhetetlenek legyetek a mi Urunk Jézus Krisztus napján. Hűséges az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való közösségre.

A mi Urunk Jézus Krisztus nevére kérlek titeket, testvéreim, hogy mindnyájan egyféleképpen szóljatok, és ne legyenek közöttetek szakadások, hanem gondolkodásotokban és meggyőződésetekben jussatok egyetértésre! Mert azt a hírt kaptam rólatok, testvéreim, Khloé embereitől, hogy viszálykodások vannak közöttetek. Úgy értem ezt, hogy mindenki így beszél köztetek: Én Pálé vagyok, én Apollósé, én Kéfásé, én pedig Krisztusé. Hát részekre szakítható-e Krisztus? Talán Pál feszített meg értetek, vagy Pál nevére keresztelkedtetek meg? Hálát adok Istennek, hogy senkit sem kereszteltem meg köztetek, csak Kriszpuszt és Gájuszt, nehogy azt mondhassa

valaki, hogy az én nevemre keresztelkedtetek meg. Igaz, megkereszteltem még Sztefanász háza népét is, rajtuk kívül azonban nem tudom, hogy mást is megkereszteltem volna. Mert nem azért küldött engem Krisztus, hogy kereszteljek, hanem hogy az evangéliumot hirdessem, de nem bölcselkedő beszéddel, hogy a Krisztus keresztje el ne veszítse erejét.”

Magyar Bibliatársulat kiadása

„Pál, Jézus Krisztusnak Isten akaratából meghívott apostola és Szosztenész testvér, Isten korintusi egyházának, a Krisztus Jézusban megszentelteknek, a meghívott szenteknek s mindazoknak, akik náluk vagy nálunk segítségül hívják Jézus Krisztusnak, a mi Urunknak nevét. Kegyelem és békesség nektek Atyánktól, az Istentől és Jézus Krisztustól, a mi Urunktól! Veletek kapcsolatban szüntelenül hálát adok az Istennek azért az isteni kegyelemért, amelyet Krisztus Jézusban nyertetek. Benne gazdagok lettetek minden tanításban és ismeretben. A Krisztus melletti tanúságtétel is megszilárdult köztetek. Így semmi kegyelmet sem nélkülöztek, amíg Urunk, Jézus Krisztus megjelenését várjátok, aki mindvégig megerősít titeket, hogy feddhetetlenek legyetek Urunk, Jézus Krisztus napján. Hűséges az Isten, aki által meghívást kaptatok Fiának, Jézus Krisztusnak, a mi Urunknak közösségébe.

Testvérek, Urunk, Jézus Krisztus nevére kérek titeket, éljetez mindnyájan egyetértésben, ne szakadjatok pártokra, legyetek egyek ugyanabban a lelkiületben, ugyanabban a felfogásban. Kloé hozzátartozói ugyanis azt a hírt hozták felőletek, testvérek, hogy pártokra szakadtatok. Arra gondolok, hogy akadnak köztetek, akik így nyilatkoznak: „Én Pállal tartok, én meg Apollóval, én Kéfással, én meg Krisztussal.” Talán megosztott Krisztus? Vajon Pált feszítették értetek keresztre, avagy Pál nevében keresztelkedtetek meg? Hálát adok Istennek, hogy sen-

kit sem kereszteltem meg közületek, csak Kriszpuszt és Gájuszt, így nem mondhatja egyiketek sem, hogy az én nevemben van megkeresztelve. Igaz, még Sztefanász családját is megkereszteltem, különben nem tudom, hogy még mást is megkereszteltem volna. Krisztus ugyanis nem keresztelni küldött, hanem azért, hogy hirdessem az evangéliumot, de nem bölcselkedő beszéddel, nehogy Krisztus keresztje elveszítse erejét.”

Katolikus Biblia

ÖKUMENIKUS ISTENTISZTELET

BEVEZETÉS AZ ÖKUMENIKUS ISTENTISZTELETBE

Hát részekre szakítható-e Krisztus?

1Kor 1,1-17 alapján

Amikor a Keresztény Egységért tartott Imahéten összegyülekezünk, akkor Isten hívására válaszolunk. Megújulásra várunk, és szeretnénk krisztusi közösséget építeni énekek, szavak és mozdulatok segítségével. Ez az ünnep hívogatásként is szolgálhat, hogy felhívja figyelmünket, emlékeztünkbe vesse a 8 nap alkalmait, elmékedéseit, amelyek kijelölt ígénkhez, az 1 Korinthus 1,1-17-hez kapcsolódnak. Rájövünk, hogy Pál provokatív kérdése: „Hát részekre van-e osztva Krisztus?” – imádságra és önvizsgálatra buzdító örömteli kihívás lehet mind egyéni, mind közösségi életünkben. A bibliai szöveg és az istentisztelet menete lehetőséget ad arra, hogy ezt a kihívást újragondoljuk, saját körülményeinket is figyelembe véve. Az idei istentiszteletnek van néhány, az eddigiektől eltérő jellemzője, amelyek valamilyen előkészületet is igényelhetnek:

A közösség összegyülekezése magában foglalja az imádságra való felhívást, ami alatt a résztvevők arccal különböző irányokba fordulnak, a kanadai bennszülöttek hagyománya szerint. Tudnunk kell, hogy az iránytű szerint merre fekszenek az égtájak a gyülekezet templomában, hogy mindig a megfelelő irányba fordulhassunk – óramutatóval egyező irányban – amint az imádság egyes részeit mondjuk. Aztán előre kell majd fordulni az oltár felé, amikor a „fölfelé” és „lefelé” irányokról van szó. Lehet, hogy az imádságokon változtatni is kell, hogy azok a saját földrajzi adottságainkat tükrözzék.

A „Lelki Ajándékok Ökumenikus Cseréje” – válasz lehet Pál apostol aggodalmára, miszerint a korinthusi gyülekezet ré-

szekre bomlott, és válasz az általa feltett kérdésre: Hát részekre van-e osztva Krisztus? Nem élhetünk az egyes keresztény közösségeink magányában azt feltételezve, hogy megvan az egység. Hajlandók, és képesek kell, hogy legyünk egymás lelki ajándékait elfogadni. Ez egy lépéssel tovább vezet azon, hogy megnevezzük azt a lelki ajándékot, amelyet nekünk kell másoknak nyújtanunk. Arra szólít fel, hogy tekintetbe vegyünk másokat, és meglássuk bennük azokat a lelki ajándékokat, karizmákat, amelyek Krisztus egész testét gazdagíthatják. Az alábbiakban következik a „Lelki Ajándékok Cseréjének” részletes magyarázata. Előzetes tervezést, gondolkodást igényel. A következőt javasoljuk:

1. Hívjuk meg a területünkön élő különböző egyházak képviselőit közös gondolkodásra, hogy eldöntsük, az egyes egyháztól milyen ajándékot *kapunk*. A cél az, hogy minden közösségtől *egy* olyan ajándékot nevezzünk meg, amelyek a többi közösség kész elfogadni.
2. Ideális esetben minden egyes ajándékot meg lehet jelképesen jeleníteni, és a Lelki Ajándékok Ökumenikus Cseréjénél előre lehet hozni.
3. Amikor a szimbolikus ajándékokat előrehozzák, akkor a következő formulát használhatjuk:
„A ... gyülekezet nevében hálás köszönettel fogadjuk a... egyház/gyülekezet ajándékát, melyet X. Y. ad át nekünk.”

Ez az ajándékozási mozzanat természetesen különbözhet az itt vázolttól, a helyi igényeknek/ helyzetnek megfelelően.

A **Közbenjáró Imádságok** az ENSZ „Nyolc Milleniumi Célját” veszik sorra. Arra bátorítjuk a szervezőket, hogy nyomtassák ki ezeket az imádságokat a gyülekezeti tagok számára, hogy így nyomon követhessék az imádságba ágyazott különleges célokat. Azt is meg lehet említeni a gyülekezetnek, hogy az

Egységre való Elköteleződésben leírt nyolc válasz az imahe-
ti anyagban feldolgozott „Nyolc imanap az egységért” témáira
rímel.

Azok, akik énekelnek, kétszer imádkoznak. Ajánlunk néhány
megfelelő/ ideillő zsoltárt és szent éneket a kanadai ének-, szö-
vegírók és zeneszerzők repertoárjából. Ezeket az énekeket er-
re az alkalomra, a 2014-es Imahétre írták, és a
www.ecumenism.net/music/ oldalon található meg.
Reméljük, hogy az ökumenikus istentisztelet folyamán annyi
zeneszámot fognak felhasználni, amennyit csak lehet.

L: lelkész

Gy: gyülekezet

Az istentisztelet rendje

Hát részekre szakítható-e Krisztus?

1Kor 1,1-17 alapján

I. Reménységben és Egységben gyülekezünk össze

Bevonulási ének

Az istentisztelet vezetői/ szolgálattevői bevonulnak.

A Közösség gyülekezése

L: Kegyelem néktek és békesség, Istentől, a mi Atyánktól és
Jézus Krisztustól.

(1Kor 1,3)

L: Ezt az istentiszteleti rendet Kanadában készítették. A „ka-
nada” szó az ország egyik első népének, az irokézeknek a nyelvén
„falut” jelent. Isten házanépének tagjaiként a keresztyé-
nyek valóban egy „falunak” a lakói, akárhonnán jöttek is.
Amikor a keresztyének istentiszteletet tartanak, akkor ehhez a

globális nagy faluhoz csatlakoznak, amely telve van gyönyörűséggel, küzdelemmel és reménységgel. Drága barátaim, köszöntelek Titeket, amikor imádságra gyűltünk össze az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége által.

Gy: Ámen

L: Szerető Istenünk, Te mindannyiunkat hívsz; előhívsz otthonainkból, irodáinkból, bányáinkból és gyárainkból, mezőinkről, üzleteinkből, halászcsonakjainkból és nyájaink mellől, iskoláinkból és kórházainkból, börtöneinkből és fogházainkból – mindannyiunkat hívsz, hogy egyek legyünk az Úr Jézussal való közösségben.

Gy: Tégy minket eggyé Krisztusban!

L: Kanada bennszülött lakossága tiszteletben tartja azt az ősi rituálét/ szokást, miszerint imádság közben különböző égtáj felé fordulnak. Hozzájuk csatlakozva legyünk most úgy egyek az imádságban, hogy a jelzések szerint forduljunk egy-egy égtáj felé!

Forduljunk kelet felé

L: Keletről, a felkelő Nap irányából békességet, fényt, bölcsességet és tudást kapunk.

Gy: Hálásak vagyunk ezekért az ajándékokért Istenünk!

Forduljunk dél felé

L: Délről jön a meleg, az élet kezdete és vége.

Gy: Hálásak vagyunk ezekért az ajándékokért, Istenünk!

Forduljunk nyugat felé

L: Nyugatról érkeznek az esők, a tisztító vizek, hogy életben tartsanak minden élőlényt.

Gy: Hálások vagyunk ezekért az ajándékokért Istenünk!

Forduljunk észak felé

L: Északról jön a hideg, a hatalmas szél, a fehér hó, melyek erőt és kitartást adnak

Gy: Hálások vagyunk ezekért az ajándékokért Istenünk!

Forduljunk megint előre és tekintsünk felfelé

L: Az egeből kapjuk a sötétséget és a világosságot, és lélegzetünkhöz a levegőt.

Gy: Hálások vagyunk ezekért az ajándékokért Istenünk!

Nézzünk lefelé

L: A földből vétettünk, és oda is térünk vissza.

Gy: Hálások vagyunk Istenünk a teremttségért, a teremtés jó rendjéért, földi otthonunkért.

L: Add, hogy jó úton járjunk, ó áldott Isten! Úgy éljünk a földön, ahogyan a testvérekhez illik; tudjunk örülni egymás áldásainak, tudjunk együtt érezni egymás bánatával, és veled együtt Jézus nevében, a Szentlélek ébresztő erejével megújíthassuk a föld arculatát.

Gy: Ámen

Dicsérő ének

Bűnvalló Imádság

L: Pál apostol felhívása a korinthusi közösséghez arra ösztönöz, hogy megvalljuk bűneinket.

L: Kegyelmes Istenünk! Jézus Krisztussal való közösségünkben gazdaggá tettél minket beszédben és tudásban. Büszkeségünkben magunknak tulajdonítjuk ezeket az ajándékokat,

és nem ismerjük fel azok igazi forrását. Bocsáss meg, Urunk!

Gy: Uram irgalmazz! *vagy* Kyrie eleison *(lehet énekelve is)*

L: Kegyelmes Istenünk! Krisztusban semmilyen lelki ajándékot nem nélkülözünk. Mégis, sokszor túl félénkek vagyunk, vagy túlságosan elfoglaltak önmagunkkal ahhoz, hogy megosszuk a körülöttünk élőkkel az életet-adó üzenet csodáit. Bocsáss meg Urunk!

Gy: Uram irgalmazz!

L: Kegyelmes Istenünk, Te Jézus Krisztusban való közösségbe hívsz bennünket. Bocsásd meg, hogy nem vagyunk elég lelkesek, hogy egy érzéssel, és egy meggyőződéssel igazodjunk egymáshoz. Bocsásd meg, hogy nagyon is készségesen utat engedünk a megosztottságnak, és a köztünk dúló veszekedéseknek.

Gy: Uram irgalmazz!

L: Kegyelmes Istenünk, Te hűséges maradsz még akkor is, amikor gyengeségeinkre tekintesz. Bocsásd meg középszerűségünk bűnét, és azt, hogy olyan könnyen elfogadjuk a köztünk lévő megosztottságot. Szentlelked kegyelmével éleszd újra célunkat, hogy konkrét lépéseket tegyünk veled, egymással, és az egész teremtettséggel való szövetségünk megbecsülésére.

Gy: Ámen

II. Hallgassuk meg Isten igéjét

Olvasmányok a Szentírásból

Ézsaiás 57,14-19, Zsoltárok 36,5-10, 1Korinthus 1,1-17, Márk 9,33-41

Igehirdetés

III. Válaszoljunk az elhangzott igehirdetésre hittel és egységben

Hitvallás (A Niceai Hitvallás, vagy az Apostoli Hitvallás, vagy egyéb hitvallás)

A hit és elköteleződés éneke

A Lelki Ajándékok Ökumenikus cseréje

Az alkalom szervezői előzetesen összegyűltek, hogy az egyházak különböző ajándékain gondolkodjanak a közösségen belül. Vagy helyi ajándékokat választhatnak, vagy a felekezetiük szélesebb köréből hozottakat. A különböző egyházak képviselői előrehozzák azokat a saját felekezetükre jellemző tárgyakat, amelyek hozzájárulnak az egész keresztény közösség gazdagodásához.

Az ajándékokat előrehozzák, és az asztalra helyezik. Az egyik vezető be is jelentheti azokat, a következő szavakkal:

L: A ... egyház képviselőjében hálásan fogadjuk el az X.Y által képviseltgyülekezet/ egyház ajándékát.

Gy: Istenünk, hálásak vagyunk ezekért az ajándékokért!

Kollekta imádság

Úr Jézus Krisztus, Te azt mondtad az apostoloknak: „Békességet adok nektek, az én békességemet.” Ne bűneinket nézd, hanem tekints egyházad hitére, és add nekünk annak a mennyei városnak békességét és egységét, ahol az Atyával és a Szentlélekkel élsz és uralkodsz most és örökké. Ámen.

Közbenjáró imádságok

A kanadai egyházak együttesen támogatják az ENSZ „Nyolc milleniumi célját”. A most következő imádságok ezeket a célokat hozzák eléink.

L: Imádkozunk minden emberért, aki nap, mint nap szegénységben és éhségtől szenved. Veszélyekkel teli életük, helyzetük gyakran okoz megosztottságot; Krisztus szeretete hadd állítsa helyre az igazságosságot, és a békességet. Kegyelmes

Istenünk, hallgasd meg imádságunkat!

Gy: Várjuk válaszodat szeretetedtől!

L: Imádkozunk azokért, akik az *egyetemes oktatásban* való részvételre törekednek. Tudásszomjuk hadd építsen hidakat egyházaink között és állítsa helyre különbségeink közt is egymás tiszteletét. Kegyelmes Istenünk, hallgasd meg imádságunkat!

Gy: Várjuk válaszodat szeretetedtől!

L: Imádkozunk azokért, akik a *nők és férfiak egyenlő méltóságáért és jogaikért* küzdenek. Hadd tiszteljük minden nőben és férfiben Isten képmását. Különösen is gondolunk most a munkához, különböző javakhoz és szolgáltatásokhoz jutás egyenlő esélyeire. Amint Jézus Krisztusban egyek leszünk, hadd fogadjuk el mind a férfiak, mind a nők ajándékait. Kegyelmes Istenünk, hallgasd meg imádságunkat!

Gy: Várjuk válaszodat szeretetedtől!

L: Imádkozunk a beteg fiatalokért, és *azokért, akik a gyermekek egészségének javításáért fáradoznak*. Amikor a gyermekekről gondoskodunk, magát Jézust fogadjuk be. Kegyelmes Istenünk, hallgasd meg imádságunkat!

Gy: Várjuk válaszodat szeretetedtől!

L: Imádkozunk az asszonyokért, akik gyermeket várnak, és az ő *anyai egészségükért*. Hadd törődjünk különösen is ezekkel az anyákkal, akik új életet hordoznak, és akiknek szeretete Isten irántunk való, egyesítő szeretetére emlékeztet. Kegyelmes Istenünk, hallgasd meg imádságunkat!

Gy: Várjuk válaszodat szeretetedtől!

L: Imádkozunk azokért, akik *HIV/AIDS-el, maláriával, vagy egyéb betegségekkel küzdenek*. Halljuk meg azok kiáltását is, akikről megtagadták a méltósággal teli életet! Dolgozzunk egy olyan világ létrehozásán, amelyben minden embert tisztelnek, és gondoskodnak szükségleteiről, és ahol senkit nem rekesztenek ki. Kegyelmes Istenünk, hallgasd meg imádságunkat!

Gy: Várjuk válaszodat szeretetedtől!

L: Imádkozunk azokért, akik azért szenvednek, mert nem vigyáztunk eléggé a teremtettségre, és kérünk a veszélyeztetett fajokért is. Vezess minket a „*környezetünkért végzett felelősségre*”, a „*környezeti fenntarthatóságra*”, hogy kiengesztelődjünk a teremtettséggel. Kegyelmes Istenünk, hallgasd meg imádságunkat!

Gy: Várjuk válaszodat szeretetedtől!

L: Imádkozunk azokért, akik gyakorolják a nemzetközi szolidaritást, és a *globális partnerséget*. Amint a fair-trade termékeket támogatjuk, és elengedjük a legszegényebb országok adósságait, ugyanúgy, add, hogy törekedjünk az igazságosságra. Kegyelmes Istenünk hallgasd meg imádságunkat!

Gy: Várjuk válaszodat szeretetedtől!

L: Hadd halljuk meg Urunk hangodat, amint ezeket a célokat igyekszünk megvalósítani, amint együtt az Isten országa felé haladunk, amiért Te magad is imádkoztál. És most így szólítunk meg :

Mi Atyánk... *(lehet énekelve is)*

A Béke jele

L: Amikor a franciák Kanadába érkeztek a tizenhatodik és tizenhetedik században, akkor egy erőforrásokban gazdag földet találtak, ahol az itt élő őslakosok segítették őket. Hálájuk vezette őket arra, hogy a Québec város alapítóját hozó hajót „Don de Dieu”- nek nevezzék el, ami azt jelenti „az Isten ajándéka”

Sok, Kanadában használatos úrvacsorai / eutharisztikus szokás szerint az embereket ezekkel a szavakkal hívják az úrvacsorai közösségbe: „Isten ajándékai az Isten népének”. Az egység, amiért imádkozunk egy olyan helyreállított egyházi / ecclesial / közösség lesz egymással, amelyet az eutharisztikus ajándékok közös vétele fog jellemezni. Addig is, a látható egység felé vezető úton egymásnak ajándékokat adunk és elfogadjuk a másik ajándékait – Isten ajándékait adjuk Isten népének.

Québec francia nyelvű tartományában ennek a kifejezésnek, hogy „don de Dieu” – Isten ajándéka – újra friss ereje/jelentése van a keresztény közösségben és a popkultúrában. Az Isten ajándékaiért érzett hála emlékeztet abból az időből, amikor

elődeik képesek voltak az őslakosokkal együtt hálát adni minden jóért.

Békességünk jeleként és az egymástól kapott ajándékok felismeréseként mondjuk egymásnak a francia kanadaiakkal együtt: „*Don de Dieu*”.

Az istentiszteleten résztvevők átölelik egymást, meghajolnak, vagy kezet fognak, amikor ezt mondják:

Gy: Don de Dieu

Perselyezési ének

IV. Kilépünk a világba

Elköteleződés az egységre

L: Pál apostol arra hívta a korinthusi gyülekezetet, hogy szívükben fogadják el, és cselekedeteikben mutassák meg: Krisztus nincs részekre osztva. Minket is felszólít, hogy egyre teljesebben ismerjük fel a Krisztusban már meglévő egységünket.

Mindazokkal együtt, akik bárhol a világon segítségül hívják az Úr Jézus Krisztus nevét,

Gy: mi együtt arra hívattunk, hogy szentek legyünk.

L: mivel tudjuk, hogy mindent kegyelemből kaptunk

Gy: mi együtt adunk hálát egymásért.

L: Krisztusban való egységünk által, Isten gazdag áldásaiban részesülünk,

Gy: és együtt mondhatjuk, hogy semmilyen lelki ajándékban nem szenvedünk hiányt.

L: Miután biztosak vagyunk Istenben, aki szeretetre és szolgálatra erősít meg minket,

Gy: együtt valljuk meg, hogy az Isten hűséges.

L: Jézus Krisztus ölelésében

Gy: mi együtt hívattunk el az egymással való közösségbe.

L: Miután ugyanazzal az érzéssel és ugyanazzal a meggyőző-

déssel igazodunk egymáshoz,

Gy: együtt keressük az egyetértés útját.

L: Legyőzvéen a köztünk levő veszekedéseket Arról, akit megfeszítettek értünk,

Gy: mi együtt tartozunk Krisztushoz.

L: Nos, akkor részekre van-e osztva Krisztus?

Gy: Nincs! Mi együtt indulunk most szerte a világba, hogy hirdessük a jó hírt!

Küldő ének

Áldás és kiküldés

Az áldást több istentiszteleti vezető is mondhatja az alábbi formában, vagy más formában

L: Az Úr legyen veletek

Gy: és a te lelkeddel.

L: Az Úr Jézus szeretete vonjon titeket magához,

az Úr Jézus ereje erősítsen meg titeket az ő szolgálatában,

az Úr Jézus öröme töltse be lelketeget,

és áldjon meg Titeket a Mindenható Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek most és mindörökké.

Gy: Ámen

L: Menjetek el békességgel,

adjatok és kapjatok szeretetet,

örömmel fogadjátok a másikat és éljetekek közösségben,

szolgáljatok és fogadjátok el mások lelki ajándékait.

Gy: Istennek legyen hála!

Postludium

BIBLIAI GONDOLATOK ÉS IMÁDSÁGOK

AZ IMAHÉT NAPJAIRA

1. nap: Együtt....Szentek vagyunk

2Móz/Kiv 19, 3-8. Papok királysága és szent nép lesztek
Zsolt 95,1-7. Mi pedig legelőjének népe, kezében levő
nyáj vagyunk

1Pt 2,9-10. Egykor nem az Ő népe voltatok, most
pedig Isten népe vagytok

Mt 12,46-50. „Aki cselekszi az én mennyei Atyám aka-
ratát, az az én fivérem, nővérem és az én
anyám”

Három gondolat

Akik együtt vagyunk az Úr elhívottaiként, szenteknek nevez-
nek bennünket. „Megszentelteknek Krisztus Jézusban” (1Kor
1,2). A Kivonulás Könyvében (Mózes 2. könyve) Isten népének
ez az együttléte olyannak jellemezhető, mint kincs birtoklása,
papok királysága és szent nép.

Péter első levelében a szentek közösségében való tagságunkat
úgy értelmezzük, hogy az az Isten hívásának eredménye.
Isten hív össze minket, mint választott nemzetséget, királyi
papságot és Isten tulajdon népét. Ezzel a hívással jár együtt az
a sokrétű megbízatás, hogy az Isten hatalmas cselekedeteit
hirdessük. Azt, ahogyan Isten kivezet bennünket a sötétségből
és bevezet az Ő világosságába.

Máté evangéliumában pedig azt fedezhetjük fel, hogy a zen-
tek közössége a mi identitásunk (önazonosságunk) Jézusban.
Ez túlterjed a családon, a rokonságon, a felekezeten. Ezért
imádkozhatunk az egységért, és kereshetjük a lehetőségét an-
nak, hogy miként cselekedjük meg Isten akaratát.

Kérdések

- Mit jelent nekünk és az egyházi hagyomány számára a „szentek közössége”?
- Az a tény, hogy elhívásunk alapján „szent nemzet” vagyunk, milyen módon készítet bennünket arra, hogy a kereszténység keretein túllépjünk?

Imádság

Kegyelmes Istenünk! Szétszakadozottságunkban mi is ma együtt halljuk hívásodat azokkal, akik Nevedet segítségül hívják, hogy szentek legyünk. Jézus Krisztus által már választott nemzettséggé, királyi papsággá és szent nemzetté tettél bennünket. Szentlelked által vezess a szentek közösségébe, és erősíts meg minket akaratod cselekvésére, hogy hirdethessük a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmas cselekedeteit. Ámen.

2. nap: Együtt... Egymásnak hálát adunk Isten kegyelméért

5 Móz/MTörv 26, 1-11	Az Úr kihozott bennünket Egyiptomból.
Zsolt 100	Adjatok hálát Istennek, áldjátok nevét!
Fill, 3-11	Hálát adok az én Istenemnek, valányszor megemlékezem rólatok.
Jn1,1-18	A kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által jelent meg.

Három gondolat

A Kivonulás Könyvében (Mózes 2. könyve) a hála az élet megélésének egyik módja, amit az Isten bennünk és körülöttünk valóságos jelenlétének biztos tudatával élhetünk meg. A hála az a képesség, hogy hatékonyan és elevenen felismerjük egymásban és minden emberben az Isten kegyelmét. Így tudunk igazán hálát adni az Istennek. S ebből a kegyelemből olyan

nagy öröm árad, mely magába tudja foglalni még „az idegeket is, akik közöttünk élnek”.

A hála – ökumenikus összefüggésben – annyit jelent, hogy képes vagyok örülni más keresztény közösségekkel együtt az Isten kegyelmének és ajándékainak. Így nyílik meg az ökumenikus ajándékosztás ajtaja, és hálaadást tudunk tanulni egymástól.

A teljes élet Isten ajándéka. Ez a teremtés pillanatától tart addig a pillanatig, amíg az Isten testté lett Jézusában élünk. S ez tart ma is. Meg kell köszönünk Isten kegyelmének és igazságának minden ajándékát, mert ezeket Jézus Krisztusban kaptuk. Így is kell tovább adnunk egymásnak saját egyházunkban.

Kérdések

- Melyek az Isten kegyelmének azok az ajándékai, amelyeket már megtapasztaltunk, akár egyházi hagyományainkban a magunk gyülekezetében?
- Milyen módon tudnák még jobban befogadni és megosztani azt a sokféle ajándékot, amelyekkel az Isten ajándékaként mint különböző hagyományokkal rendelkező keresztények szolgálhatunk?

Imádság

Szerető és kegyelmes Istenünk! Megköszönjük kegyelmed ajándékait. Köszönjük, hogy ezek benne élnek tapasztalatainkban, hagyományainkban és más egyházak hagyományában is. Szentlelked kegyelme által munkáld hálánk növekedését. Segíts megtapasztalni a Te egységet teremtő ajándékaidat azokon az új utakon keresztül, melyet nekünk is mutatsz. A mi Urunk Jézus Krisztusért kérünk. Ámen.

3. nap: Együtt... Semmilyen lelki ajándékban nincs hiányunk

Jób 28, 20-28	Íme az Úr félelme a bölcsesség
Zsolt 145, 10-21	Kinyitod a kezedet, és betöltesz minden élőlényt kegyelmesen
Ef 4, 7-13	A kegyelem pedig mindegyikünknek a Krisztus ajándékának mértéke szerint adatott
Mk 8,14-21	Mit tanakodtok azon, hogy nincs kenyereitek?

Három gondolat

Amikor Jób felismerte, hogy bár mindent elvesztett, mégis megmaradt továbbra is az Úr félelmében, ez a bölcsesség! Jóllehet mi belefáradtunk a megosztottságba, mégis mint Krisztusban testvérek mindannyian Isten kegyelmének ajándékaiban részesültünk – akár testi, akár lelki síkra gondolunk. Ezeket arra kaptuk, hogy építsük a Krisztus testét.

Az Isten ígérete és Jézus szolgáló élete és szeretete ellenére éppen úgy, mint Márk evangéliumában a tanítványok, mi is gyakran elfeledkezünk az igazi értékről, megosztókká válunk. Ezért beszélünk és cselekszünk úgy, mintha „nem lenne kenyereünk”.

Krisztust nem lehet részekre szedni, bontani. Csak így van ahhoz elegendő ajándékunk, amit meg tudunk osztani egymással és „minden élővel”.

Kérdések

- Miért felejtettük el Isten sokféle ajándékát. Miért mondjuk ezek helyett inkább azt, hogy „nincs kenyereünk”?
- Hogyan tudnánk jobban megosztani azokat a kapott lelki, és testi ajándékokat másokkal, amelyekkel megajándékozott minket Isten?

Imádság

Hűséges, és bőkezű Istenünk! Téged áldunk azokért a lelki ajándékokért, amelyeket Krisztusban megismertünk, és amelyekre nagy szükségünk van ahhoz, hogy legyen bölcsességünk, istentiszteletünk és legyen kenyerünk. Segíts nekünk abban is Urunk, hogy megmutathassuk, milyen bőkezű Istenünk van. Kérünk gyűjts egybe bennünket, hogy minden-
hová elvihessük országod ajándékait, hogy kevesebb legyen a hiányérzet és a szenvedés. Töltsd ki ránk Szentlelkedet, általa kérünk, Jézus nevében imádkozunk, aki megtöretett értünk. Hallgass meg minket most és mindenkor. Ámen.

4. nap: Együtt...Megerősítjük, hogy Isten hűséges

JSir/Siral 3,19-26 Szeret az Úr azért nincs még végünk

Zsolt 57, 7-11 Isten hűsége a fellegekig ér

Zsid 10, 19-25 Mert hű az, aki ígéretet tett

Lk 1,67-75 Meglátogatta népét az Úr, és váltságot szerzett neki

Három gondolat

Az Atya, Fiú és Szentlélek örökkévaló egysége visz bennünket egyre közelebb az Isten szeretetéhez. Hív bennünket arra, hogy mi is ebben a világban Isten munkájának – szeretetének, kegyelmének és igazságának – részesei legyünk. Az Isten kegyelme és igazsága ugyanis együtt jár Isten szeretetével. Ez Isten megvalósult ígérete.

Zakariás pap amikor apa lett, Isten megvalósult kegyelmének nagyságáról tanúskodott. Azt hirdette, hogy Isten valóban megtartja ígéreteit, amelyeket korábban Ábrahámnak és utódainak adott.

Az egyház egységéért imádkozva úgy cselekedett, mondván, hogy „az Isten hűséges”.

Kérdések

Hogyan mutatkozott meg Isten hűsége a te életedben, vagy a gyülekezeted életében az elmúlt esztendőben?

Hogyan ösztönöz bennünket Isten hűsége arra, hogy a keresztény egyház munkásai legyünk?

Imádság

Hűséges Istenünk! Megköszönjük, hogy ma is változatlan a te szereteted és hűséged, mely felér a fellegekig. Téged várunk örvendezve, amikor dolgozunk és imádkozunk egyházad látható egységéért. Töltsd el szívünket reménységgel. Jézus Krisztus, a mi Urunk nevében kérünk, és Szentlelked segítségével imádkozunk most és mindenkor. Ámen.

5. nap: Együtt...Közösségbe vagyunk elhívva

Ézsaiás 43,1-7

Veled vagyok

Zsolt 133

Ó mily szép, és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!

1 Jn 1, 3-7

Közösségünk van egymással

Jn 15, 12-17

„Ti barátaim vagytok”

Három gondolat

Isten közösségbe hívott el bennünket az Atyával, az Ő Fiával, Jézus Krisztussal és a Szentlélekkel. S mint elhívottak, ahogyan közeleedtünk a Szentháromság Istenhez, úgy jutunk közelebb a keresztény egységhez, de egymáshoz is.

Krisztus azt a változást indította el a tanítványi közösségben, hogy szolgáló helyet a barátainak nevez bennünket. Ezért a jézusi szeretnek erre a megnyilvánulására az erőszak helyett csak az egymás iránti szeretetnek kellene uralkodnia az életünkben.

Jézus arra hívott el, hogy az evangéliummal tanúskodjunk azoknak is, akik még nem hallottak arról, de azoknak is, akik

már hallottak Jézusról. Ez olyan megbízatás, amely bennünket Isten közelébe hív. Jézus közössége, melybe hív bennünket Isten, valóban új gyülekezetet jelent.

Kérdések

- Milyen formában tapasztalod meg a hívást Isten közelébe?
- Milyen módon hangzik el Isten hívása a gyülekezeteden belüli és kívüli kapcsolatokra?

Imádság

Istenünk, aki a szeretet Atyja vagy! Bennünket Fiaddal való közösségre hívtál. Hallottuk megbízásodat is, hogy tanúskodjunk az evangéliumról. Bízattál, hogy életünk gyümölcstermő legyen. Szentlelked által kérünk, tedd lehetővé, hogy mi is szeressük egymást és egységben maradjunk. Segíts ezek által is, hogy teljes legyen az örömünk. Ámen.

6. nap: Együtt...Keressük a megegyezést

Bír 4,1-9	Ha velem jössz, elmegyek
Zsolt 34,1-14	Keressétek a békét, és kövessétek
1Kor 1,10-15	Ugyanazzal az érzéssel és ugyanazzal a meggyőződéssel igazodjatok egymáshoz
Lk 22, 24-30	Ezután versengés is támadt közöttük

Három gondolat

Az 1 Korinthus 1, 12-13-ban olvasott szétszakadozottságról szóló hírre válaszol az evangélium. Ilyen torz helyzetben Krisztus üzenete megfellebbezhetetlen. Segít felismerni a konfliktust és a szakadást. Erre vonatkozott Khloé embereinek szava is. S ez az első lépés a közösség, a gyülekezet sorainak rendezésére.

Így tette ezt Debóra és Khloé, amikor prófétai hangon szóltak Isten népéhez, ahol éppen konfliktus és megosztottság miatt

megbékélésre volt szükség. Azóta is az ilyen prófétai jellegű hangok teszik lehetővé az emberek számára, hogy megújuljon a gyülekezetük. Arra törekszünk, hogy egy legyen a gondolatunk és célunk, mert arra kaptunk elhívást, hogy keressük az Urat, keressük Isten békéjét, ahogyan azt a zsoltáros írta.

Kérdések

- Emlékszünk-e olyan eseményre az életünkben, amikor egy nézeteltérés következtében a gyülekezeti egység felbomlott?
- Milyen kérdések okoznak véleménykülönbséget az ökumenében? Milyen lehetőségek vannak a nagyobb egység megteremtéséhez?

Imádság

Szerető Istenünk! A megosztottság időszakában prófétai tanúságtételre hívsz el bennünket. Amikor keresünk Téged, kérünk, küld el hozzánk Szentlelkedet, hogy a te megbékélésed mesterei lehessünk, Jézus Krisztus a mi Urunk nevében. Ámen.

7. nap: Együtt...Krisztushoz tartozunk

Ézs 19,19-25	Az Isten Megváltót küld népének
Zsolt 139,1-12	Hová menjek, lelked előtt?
1Kor 12,12-26	Ha szenved az egyik tag...Ha megbecsülésben részesül az egyik tag...
Mk 9,38-41	Aki nincs ellenünk, az mellettünk van

Három gondolat

Ézsaiásnak arról a napról volt látomása, amikor majd az egyiptomiak és az asszírok együtt fognak imádkozni Izraellel, az Isten terveire, amelyek az emberiség egységére és a világegyetem jövőjére vonatkoznak. Jó, ha mi is imádkozunk azért a napért, amikor embertársainkkal együtt imádkozhatjuk az Istent és egyes leszünk az úrvacsorai közösséggel.

Tudjuk, hogy gazdagok lehetünk a sokféle egyházi hagyomány adta ajándékokkal. Mégis fel kellene ismernünk ezek között a hagyományok között azokat az ajándékokat, amelyek a látható egység felé vezetnek bennünket.

Kereszttségünk eggyé tett bennünket Krisztusban. Miközben megbecsüljük saját felekezetünket (egyházunkat), Pál apostol emlékeztetője jut eszünkbe, hogy mindannyian, akik az Úr nevét hívjuk segítségül, Krisztusban egy test tagjai vagyunk. Ezért nincs senki, aki jobban állíthatná és jelenthetné ki:

„Nincs rád szükségem” (1Kor 12,21)

Kérdések

- Melyek a jelei a „Krisztushoz tartozásnak”?
- Vajon ez a mondat „Krisztushoz tartozom” megosztja a keresztényeket az egység helyett?

Imádság

Istenünk! Hálát adunk Neked azért, hogy Szentlelked sokféle ajándékával a Krisztus testének minden tagját megáldod. Segíts minket, hogy egymást támogassuk, tiszteljük a másik ember különbözőségét is. Támogass bennünket abban is, hogy szerte a világban a Jézus Krisztusban való egységet munkáljuk. Urunk nevében. Ámen.

8. nap: Együtt...Hirdetjük az evangéliumot

Ézs 61,1-4	Az Úrnak lelke elküldött, hogy örömhírt vigyek
Zsolt 145,1-7	Nemzedékről nemzedékre dicsérik műveidet
1Kor 15,1-8	Hirdettem nektek az evangéliumot, amelyet be is fogadtatok
Lk 4,14-21	Ma beteljesedett ez az írás fületek hallatára

Három gondolat

Ézsaiás próféta jövendölése alapján újra és újra hirdetjük azt az örömhírt, amely mint Isten ígérete Jézus Krisztusban teljessé vált az egyház számára, ahogyan azt Pál apostol igehirdetéséből tudjuk. Sohasem szabad elveszítenünk azt a közös megbízatásunkat, amelyet Jézus Krisztusban és az evangélium hirdetésében kaptunk. Még akkor sem, ha szembesülünk különbözőségeinkkel vagy felekezeti hovatartozásunkkal.

Pál apostol azt tartotta apostolsága céljának, hogy „hirdesse az evangéliumot, de nem bölcselkedő beszéddel, nehogy a Krisztus keresztje elveszítse erejét” (1Kor 1,17). Az egységhez vezető utat mi sem kereshetjük másutt, mert csak a kereszt erejében találjuk meg.

Az evangélium, amit hirdetünk, olyan fontos, hogy az legyen mindig kéznél, mert így tanúskodhatunk hitelesen Jézus Krisztus munkájáról az életünkben, s mint megvalósult értékről a keresztény gyülekezetünkben.

Kérdések

- Hogyan viszonyul az evangélium a kulturális és a történelmi szempontokhoz?
- Mi az akadálya az egységnek?
- Hogyan lehetünk jobb tanúi Krisztus tanúságtételének?

Imádság

Kegyelmes Istenünk! Te küldted el Fiadat, Jézus Krisztust, hogy Szentlelked erejével megváltsa népedet. Tégy eggyé bennünket különbözőségünkben is. Segíts, hogy megerősödjünk hitünkben. Biztass, hogy hirdessük az evangéliumot, mint örömhírt. Hadd hirdessük örömmel, hogy Krisztus feltámadt ezért a világért, amelynek egyre nagyobb szüksége van erre az evangéliumra. Ámen.

Ökumenikus háttér Kanadában

(A szövegért a kanadai ökumenikus csoport felelős, amely azért jött össze, hogy a 2014-es Imahét a Keresztény Egységért forrásanyagát elkészítse.)

A sok tényező közt, ami befolyásolja Kanada vallási életét – az egyik maga az ország mérete. Kanada a második legnagyobb ország a világon, aminek 40%-a a sarkkörön túl van, a 60. szélességi fok fölött. Az Atlanti-óceántól a Csendes-óceánig terjed, az Amerikai Egyesült Államoktól az Északi Sarkig. 10 tartománya van és 3 körzete. Három nagy víz vesz körül minket: az Atlanti-óceán, a Csendes-óceán, és az Északi-tenger. Egyedül az USA-val van közös szárazföldi határunk, és több, mint 200 éve békességben élünk egymással. Kanada a korábbi brit gyarmatok konföderációjában él, parlamentáris kormányzási formában, 10 tartomány és 3 körzet szövetségként. A korábbi gyarmatok egyesülése és Nagy-Britanniától való függetlenedése békésen ment végbe, és Kanada ma is a nemzetközi szerződéseknél, kötelezettségeknek és együttműködésnek erős támogatója maradt. A városaink közötti óriási távolságok elősegítették az egyes területek magára utaltságát, és különböző identitásuk kialakulását, de ugyanakkor az elidegenedés és megbántódás forrásai is lehetnek.

Kanada természeti szépségeiről híres: hegyeiről, erdőiről, tavairól, folyóiról, búzatengereiről és vadregényes tengerpartjairól. Az ország gazdag mezőgazdasággal, és természeti erőforrásokkal rendelkezik. Kanada ugyanakkor népeit tekintve is sokszínű: az őslakosok (Első Nemzetek), az inuitok, a métisek lakják, és sok más nép, amelyek ide jöttek letelepedni a világ minden tájáról. (Az „Első Nemzetek” arra szolgáló kifejezés, hogy Kanadában elismerik az európaiak megérkezése előtti népek, a bennszülöttek ittlétét. A bennszülöttek a sarkkörön túl – inuitoknak nevezik magukat. A métisek olyan

emberek, akiknek bennszülött és francia elődeik is vannak.) Két hivatalos nyelvünk az angol és a francia, de sok kanadai az eredeti szülőföldjének nyelvi és kulturális örökségét őrzi.

Jacques Cartier, az első francia felfedező – aki a Szent Lőrinc folyón hajózott – volt az első európai, aki a bennszülöttektől hallotta a „kanada” nevet, ami azt jelenti „falu”. Az első francia telepesek többnyire katolikusok voltak, de számos protestáns is volt köztük, főleg hugenotta kereskedők. A franciaországi vallási feszültségek nem voltak érezhetőek az Új-Franciaországban, mivel a jezsuiták készségesen együttműködtek a protestánsokkal. De sajnos az együttműködés kezdeti szakaszát később felváltotta a diszkrimináció, és végül csak a katolikusokat fogadták el hivatalosan az Új-Franciaország telepeseiként. Montreal eredeti neve „Ville Marie” – Mária városa – mutatja a katolikus alapokat.

A 18. század közepén Új-Franciaországot átengedték Nagy Britanniának, és a főleg katolikus francia-kanadai családok az anglikán angol király alattvalói lettek.

Abban az időben, amikor az angoloknál még léteztek a katolikusokat diszkrimináló törvények, Kanadában a Korona szavaltotta a vallásszabadságot a nyelvi, oktatási, és kulturális szabadsággal együtt. Mindazonáltal a tolerancia és a nehézségek időszakai váltakoztak ebben a rendszerben. Az 1950-es évekig a katolikus püspökök felügyelték a társadalmi intézmények többségét a francia közösségekben.

Eközben az ország egyre nőtt, és bevándorlók hullámait fogadta be az elkövetkezendő években. Angol, ír, és skót telepesek kezdtek érkezni a 18. század vége felé. Ezt követően, a 19. század bevándorlási hulláma során nyugat-, és kelet-európaiak jöttek, majd a legutóbbi időkben nagy számú latin-amerikai, afrikai, közel-keleti, és ázsiai ember csatlakozott hozzájuk.

A XX. század során a világ minden tájáról érkeztek Kanadába bevándorlók, menekültek, köztük nagy számú keleti ortodox Kelet-Európából, és a Közel-Keletről, akiknek a keresztény ha-

gyományai gazdagították a kanadai palettát. Ma a kanadai keresztények több száz nyelven és dialektusban tartanak istentiszteletet, és egy gazdag kulturális és vallási mozaikon belül őrzik meg saját kultúrájuk különböző elemeit.

Más vallások képviselői is letelepedtek Kanadában, beleértve a zsidókat, muszlimokat, szikh vallásúakat, hindukat és baháikat. Kulturális és vallási szempontból a kanadai városokat tartják a világ legsokszínűbbjének. A korábbi asszimilációt támogató kormányintézkedéseket hivatalosan is felváltotta a multikulturalitás hivatalos elismerése a hetvenes évektől kezdve. Az ország gazdagabbá vált a különböző etnikai eredetű állampolgárok által, és örömmel vesszük látható jelenlétüket a politikai, oktatási, egészségügyi, művészeti, üzleti, kommunikációs, vallási területeken.

Több, mint 150 éven keresztül Kanada számos felekezete együtt munkálkodott a szövetségi kormánnyal az indián bentlakásos iskolák működtetésében, amelyek a bennszülött gyermekekkel foglalkoztak – gyakran a szülők akarata ellenére –, hogy tanítsák és asszimilálják őket az európai kultúrába. Ezek az iskolák, amelyek ki akarták irtani az őslakos nyelvet és kultúrát – gyakran a fizikai, érzelmi és szexuális visszaélések helyei is voltak. Kanada legnagyobb egyházai: a Római Katolikus, az Egyesített, az Anglikán, és a Presbiteriánus – mind bűnrészesek voltak, és a legutóbbi időkben számos módon kértek bocsánatot. Ezek az egyházak most szorosan együttműködnek a bennszülöttekkel az igazságosság, a gyógyulás, az igazság és a kiengesztelődés keresésében. Legutóbb egy Nemzeti Igazság és Kiengesztelődés Bizottság keretében, amely egy átfogó, holisztikus válasz része az „Indián Bentlakásos Iskolák” örökségére.

A korábbi rossz élmények miatt a kanadai egyházakban ösztönösen is kifejlődött az együttműködés a lelkeszi szolgálat területén. Már az 1880-as évek Nyugat-Kanadájában együttműködtek a presbiteriánus, a methodista, és a kongregacionalista missziók a

küldetés feladatainak, kötelezettségeinek elosztásában. Ez vezetett az uniált egyházak létrejöttéhez, ami lendületet adott a Kanadai Egyesült Egyház megalapításának is 1925-ben. Ez volt a világ első modern ökumenikus egyházi szövetsége.

A támogatók úgy látták, hogy ez a szövetség adja majd az egységes keresztény vezetést a nemzetépítés folyamatában. Manapság a szolgálatban való együttműködés sok másféle formát is ölt. Az ökumenikus lelkészségek pl. együtt végzik a lelki gondozás szolgálatát a börtönökben, kórházakban, egyetemeken, és a hadseregben. A hivatalos teológiai oktatás nagy része is ökumenikus iskolákban vagy társaságokban folyik országszerte. Az együttműködés más formái is kialakultak a gyülekezeti szolgálatban, mint pl. a „Közös Ökumenikus Szolgálat”, ahol két vagy több felekezet osztozik épületeken, papságon, vagy programokon és hetenként közösen tartanak istentiszteletet. Huszonnégy felekezet tartozik a Kanadai Egyházak Tanácsához (CCC), amely az egyik legszélesebb és legbefogadóbb egyházi tanács a világon. Ez a szervezet magába foglalja az anglikánokat, a katolikusokat, a reformátusokat, az evangélikusokat, az evangéliumi csoportokat, a szabadegyházat és a keleti ortodoxokat (bizánci rítusú és régi keleti) is.

A Kanadai Egyházak Tanácsát (CCC), – amely a határozathozatalnak a konszenzusos modelljét követi – 1944-ben alapították és a jelenlegi tagság felekezeti megoszlása a kanadai kereszténység 85 %- t képviseli. Lényeges megjegyezni, hogy a Katolikus Püspökök Kanadai Konferenciája teljes tagja a Kanadai Egyházak Tanácsának, csakúgy, mint hat evangélikál felekezet. A Kanadai Evangéliumi Társaság (EFC) összekapcsolja a felekezeteket, az egyházi jellegű szolgálatokat, és a helyi gyülekezeteket az evangéliumi és pünkösdi területen.

Számos egyház mind a Kanadai Egyházak Tanácsában, mind a Kanadai Evangéliumi Társaságban részt vesz tagként vagy megfigyelőként. A két testület az elmúlt években egyre szorosabban működik együtt.

Sok kanadai egyház kétoldalú és sokoldalú kapcsolatokkal is rendelkezik, mind helyi, mind nemzeti szinten. A legjelentősebb szervezeti egység a számos presbiteriánus, methodista és kongregacionalista egyházból álló Kanadai Egyesült Egyház, amely 1925-ben jött létre. Ezen kívül más közösségek is létrejöttek, beleértve a 2001-ben kiadott *Anglikán-Lutheránus Waterloo-i Nyilatkozatot* a teljes közösségről. A kanadai teológiai párbeszédnek hozzájárultak a helyi tudományos élethez és elmélkedésekhez, valamint nemzetközi párbeszédekben is megosztották meglátásaikat.

A kanadai ökumenizmus egyik újjító területe a 60-as években a társadalmi igazságosság érdekében létrejött több, mint 50 egyházközi egyesülés.

A Ploughshares (Ekevas) Projekt, a Nők Egyházközi Tanácsa Kanadában, a Kairos Kanadai Ökumenikus Igazságosság Kezdeményezések, a Kanadai Egyházak Fóruma a Globális Szolgáltatokról, és más szervezetek segítették az egyházakat és a kormányt a komplex társadalmi ügyekben való elköteleződésben és kutatásban.

A Kanadai Ökumenikus Központot Fr. Irénée Beaubien alapította Montrealban 1963-ban, egy nagyon eleven francia, angol szociális közegben. Nemzeti forrásanyagokat készít, mint pl. az *Ökumenizmus* c. magazint, amelynek francia és angol kiadása is létezik, és negyven országban olvashatják az előfizetők. A Központ folyamatos érzékenysége a társadalmi mozgásokkal kapcsolatban az új Zöld Egyház programban is megnyilvánul, amely minden felekezet gyülekezeteinek segít abban, hogy a teremtettség jobb sáfárai legyenek.

Az 1960-as évek elején a Második Vatikáni Zsinat felhívása pozitív hatással volt az ökumenizmus növekedésére Kanadában. Már Paul-Émile Léger montreali bíboros 1962-es pásztorlevelében is nyilvánvaló a kanadai ökumenikus látásmód és tapasztalat. *Chrétien désunis – Megosztott keresztények* a címe. Léger nem kívánta a protestánsoktól, hogy katolikusként áttér-

jenek, hanem a katolikusokat hívogatta, hogy imádkozzanak az egységért, hogy az magának a katolikus egyháznak a megterése, és ébredése által történjék. Már a Második Vatikáni Zsinatot megelőzően a bíboros elismerte, hogy „ az egységért érzett aggodalom válik a kortárs kereszténység fő központjává” és, hogy „ez a mozgalom a Szent Lélek kezdeményezésére született.”. Ebben az elmélkedésben a keresztény egység, és megosztottság titkára utalva hangsúlyozta, hogy minden érvényesen megkeresztelt ember „Krisztusba illeszkedik, és egy test lesz vele.” Azt is megjegyezte, hogy Krisztus kifejezett akaratának fényében a megosztottság „botrány”, és „gonoszság”. Így a bíboros sürgette híveit, hogy imádkozzanak az egységért és lépjenek dialógusba keresztény testvéreikkel, felismerve, hogy a megosztottságért mindkét oldalon felelősek.

A protestáns lelkészek és a katolikus papok közti havonkénti diszkrét találkozóról értesülve – amelyeket Fr. Beaubien 1958-tól kezdve szervezett Montrealban – az Egyházak Világ Tanácsa (EVT) úgy döntött, hogy a Hit és Egyházszervezetről szóló IV. konferenciáját ebben a városban tartja meg 1963-ban. A sok különböző felekezetből és országból összesereglett, több mint 450 teológust szívélyesen üdvözölte a katolikus többségű népesség. Igazi ökumenikus alkalom volt ez. A Montreali Egyetemen, a konferencia alatt tartott Keresztény Testvériség estjén több mint 1500 keresztényt vett részt. 1967-ben a Montreali EXPO-n, a Világkiállításon Kanada fő egyházai és a Vatikán félretette az eddig megszokott külön standdal való megjelenést, és egy közös „Keresztény Pavilon”-ban képviseltették magukat. A Világkiállítások történetében ez volt az első alkalom, hogy ökumenikus pavilont állítottak fel.

A Második Vatikáni Zsinat után és az azt követő évtizedekben más ökumenikus csoportok is felbukkantak, amelyeket külön is érdemes megjegyezni: az Atlanti Ökumenikus Tanács (1966), a Québeci Ökumenikus Hálózat (1982), és a Prairie

Ökumenikus Központ (1984). A Prairie Ökumenikus Központot Fr. Bernard de Margerie alapította Saskatoonban, hét felekezet támogatásával. Az ökumenikus oktatásra és formációkra teszi a hangsúlyt, valamint a Szolgálatok Ökumenikus Megosztásának nemzeti forrásaként is működik. Országszerte lelkészcsoporthoz és egyházi tanácsok támogatják a helyi ökumenét, vidéken éppúgy, mint a városokban. Sok ökumenikus kezdeményezés virágzik az országban, a Keresztény Egységért mondott Imahét közös megünneplésétől kezdve a közös teológiai fakultások megalapításáig; a békéért és igazságosságért végzett tevékenységektől a közös kiadványokig, stb. Kanadában a vegyes házasságban élő családok az egyházi élet szerves részeként tapasztalhatják meg a keresztény egységért való munka kihívásait és áldásait is, és gyakran ők vállalnak vezetői szerepet az ökumenikus szolgálatokban. Az utóbbi időben az ökumenikus élet kiemelkedő jellemzője az, hogy a helyi ökumenikus összejövetelekbe, ökumenikus istentiszteletekbe és párbeszédbe, valamint közösségi szolgálatokba bevonták az evangéliumi egyházakat és lelkészeiket is. Az evangéliumi egyház belső normalizálódásának szakaszát követően ma már látunk lehetőséget új párbeszédre kapcsolatokra a történelmi egyházak és az Evangéliumiak, a Pünkösdiek, a Keleti Ortodoxok, és a Római Katolikusok között. A kanadai evangéliumi egyházak más helyi egyházakkal is kapcsolatba lépnek, keresvén a dialógus, a közös istentisztelet lehetőségét és a városainkban végzett közös biztonyságtételben való együttműködést. Az egyházaknak együtt kell szembenézniük a valósággal, amelyben már nem olyan befolyásoló tényezők, mint azelőtt, valamint sok történelmi egyházban a tagság drámai csökkenésével is számolni kell. A keresztény közösségen belüli különbségek – amelyek a más vallásúak evangelizálásának szükségességével és prioritásával kapcsolatosak – továbbra is az együttműködés akadályát jelentik. A vallások közti párbeszédben azonban az elmúlt évek-

ben növekedett a keresztény együttműködés aránya, és az egyházak gyakran közösen vállalják fel ezt a munkát.

Vajon részekre osztott-e Krisztus Kanadában? Az bizonyosan elmondható, hogy vannak megosztottságok a kanadai keresztények között. A keresztény közösség megosztott pl. a nők egyházi és társadalmi szerepét illetően, csakúgy, mint etikai kérdésekben, az abortusz, az eutanázia és az egyneműek házasságának kérdéseiben.

Ezek a megosztottságok átívelnek a felekezeti határokon. Az új társadalmi kérdéseket illetően azonban néhány vallási közösség új, pozitív módon kezdett összefogni a szomszédokkal. El kell ismerni, hogy Kanada történelmében voltak feszültséggel és versengéssel töltött időszakok, amelyekben az emberek nem voltak egymásra tekintettel, vagy közömbösek voltak egymás iránt. Ezen időszakok során megtanultuk, hogy figyelembe vegyük mások értékeit a békés együttélés érdekében. Dogmáinkat, igazgatási formáinkat és gyakorlatunkat illetően továbbra is megosztottak vagyunk, folytatjuk saját vallási magányunk fenntartását – de az egység felé folytatott zárókövetésünk folytatódik Isten vezetése alatt.

Az a vágyakozás, ami az 1967-es Kanadai Centenárium Ünnepségekre íródott imádságban kifejezésre jut, a mai kanadai embereknek is sajátja:

„Olyan világért imádkozunk és élünk, amelyben minden nemzet népei eggyé válhatnak gondolatban, szóban és cselekedetben; segíts minket Urunk, hogy láthatóan becsületesek, tiszták, és szeretettel teliek legyünk egymással való kapcsolatainkban a saját környezetünkben és az egész világban. Imádkozunk harmóniáért és minden lélek kiteljesedéséért ebben a nemzetben, és minden nemzetben. Segíts minket, hogy úgy éljünk és dolgozzunk, hogy megszűnjön az éhínség, a szegénység, a tudatlanság és a betegségek, és akkor Országod valóban elérkezik. Úgy legyen, ámen.”

A KRISZTUSHÍVŐK EGYSÉGÉÉRT MEGTARTOTT IMAHETEK TÉMÁI 1968-2013

A tanulmányi anyagot 1968 óta készíti közösen az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága és a Keresztény Egységet Előmozdító Pápai Tanács.

- 1968** Dicsőségének magasztalása – Ef 1,14
- 1969** Szabadságra vagyunk elhíva – Gal 5,13
- 1970** Isten munkatársai vagyunk – 1Kor 3,9
- 1971** A Szentlélek közössége – 2Kor 13,13
- 1972** Új parancsolatot adok néktek – Jn 13,34
- 1973** Urunk, taníts minket imádkozni – Lk 11,1
- 1974** Minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr
– Fil 2,1-13
- 1975** Isten szándéka: Krisztusban egybefoglal mindeneket
– Ef 1,3-10
- 1976** Isten gyermekei legyünk, vagy az a hivatásunk, hogy
legyünk, amik vagyunk – 1Jn 3,2
- 1977** A reménység nem csal meg többé – Róm 5,1-5
- 1978** Nem vagytok idegenek – Ef 2,13-22
- 1979** Szolgálatok egymásnak Isten dicsőségére – 1Pt 4,7-11
- 1980** Jöjjön el a Te országod! – Mt 6,10
- 1981** Egy Lélek – sok ajándék – egy test – 1Kor 12,3-13
- 1982** Hogy megtalálják hajlékukat nálad, Urunk
– Zsolt 84,5
- 1983** Jézus Krisztus a világ élete – 1Jn 1,1-4
- 1984** Az a hivatásunk: legyünk egyek Urunk keresztje által
– 1Kor 2,2; Kol 1,20
- 1985** Halálból az életre Krisztussal – Ef 2,4-7
- 1986** Tanúim lesztek ApCsel 1,6-8
- 1987** Krisztusban egyek – új teremtés – 2Kor 6,17
- 1988** Isten szeretete elűzi a félelmet – 1Jn 4,18
- 1989** Közösséget építünk, egy test vagyunk a Krisztusban
Róm 12, 5-6

- 1990** Hogy mindnyájan egyek legyenek... hogy elhiggye a világ – Jn 17,21
- 1991** Dicsérjétek az Urat minden nemzetek – Zsolt 117; Róm 15,5-13
- 1992** Menjetek el, veletek vagyok mindenkor – Mt 28,16-20
- 1993** A krisztusi egységért: teremjétek a Lélek gyümölcsét – Gal 5,22-23
- 1994** Isten népe feladata, hogy egy legyen szívében és gondolataiban – ApCsel 4,23-27
- 1995** Koinónia: közösség Istennel és egymással – Jn 15,1-17
- 1996** Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek – Jel 3,14-22
- 1997** Krisztusért kérünk, béküljétek meg és engesztelődjétek ki Istennel – 2Kor 5,16-21
- 1998** Gyöngeségünkben is segítségül siet a Lélek – Róm 8,26
- 1999** Ő majd velük lakik, ők pedig népévé lesznek – Jel 21,3
- 2000** Áldott legyen az Isten, aki megáldott bennünket Krisztusban Ef 1,3
- 2001** Én vagyok az út, az igazság és az élet – Jn 14,6
- 2002** Nálad van az élet forrása – Zsolt 36,10
- 2003** Ez a kincsünk cserépedényben van – 2Kor 4,7
- 2004** Az én békességemet adom nektek – Jn 14,27
- 2005** Krisztus az egyház egyetlen fundamentuma – 1Kor 3,1-23
- 2006** Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük. – Mt 18,20
- 2007** „... a süketeket is hallóvá teszi, a némákat is beszélővé.” – Mk 7,37
- 2008** „... szüntelenül imádkozzatok!” – 1Thessz 5,17
- 2009** „... legyenek eggyé kezedben” – Ez 37,17
- 2010** „Ti vagytok erre a tanúk” – Lk 24,48
- 2011** „... kitarlottak az apostolok tanításában.” – ApCsel 2,42
- 2012** „... mindnyájan el fogunk változni” – 1Kor 15,51
- 2013** „... mit kíván tőled az Úr!” – Mikeás 6,6-8
- 2014** Hát részekre szakítható-e Krisztus? 1Kor 1,1-17

NÉHÁNY JELENTŐS ADAT AZ IMAHETEK TÖRTÉNETÉBŐL

- 1740** körül Skóciában ismeretes egy olyan pünkösdi mozgalom, amely Észak-Amerikából indult és célul tűzte ki az imádkozást minden egyházért, minden egyházzal együtt.
- 1820** James Haldane Stewart tiszteletes kiadja javaslatait „A keresztények általános egysége és a Szentlélek kiáradása” címmel.
- 1846** Megalakul az Evangéliumi Aliánsz. Ötven felekezetből 921 résztvevő gyűlt össze Londonban. Bevezették a minden év első teljes hetében rendezendő imahetet a Krisztusban hívők egységéért.
- 1867** Az anglikán püspökök első Lambeth Konferenciáját tartják. A konferencia határozatainak bevezetőjében hangsúlyozzák az egységért való imádság fontosságát.
- 1886** Magyarországon először hirdetnek meg Imahetet. A Kálvin Téri Református Gyülekezet Baldácsi termébe hívják a résztvevőket.
- 1894** XIII. Leó pápa szorgalmazza az „egységért imanyolcad” gyakorlását a pünkösdi ünnepkör keretében.
- 1908** Megtartják a Paul Wattson katolikus lelkész által kezdeményezett egységért hirdetett imanyolcadot.
- 1926** A Hit és Egyházszervezet Mozgalom elindítja a „Javaslatok a keresztyén egységért folytatott imanyolcad megtartására” című felhívásának terjesztését.
- 1935** Paul Couturier francia abbé szót emel az egyetemes imahét a Krisztus-hívők egységéért megtartása érdekében. A hívek Krisztus végakarata értelmében imádkozzanak együtt.
- 1958** A lyoni Unité Chrétienne központja és az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága együtt kezdi meg az imahét anyagának közös előkészítését.

- 1964** A II. Vatikáni Zsinat ökumenizmusról szóló dekrétuma hangsúlyozza, hogy az ökumenikus mozgalom lelke az imádság és egyúttal szorgalmazza az imahét rendszeres megtartását.
- 1966** Az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága és a vatikáni Keresztény Egység Előmozdításának Pápai Tanácsa közösen kezdi meg az imahét szövegének előkészítését.
- 1968** A közösen készített imaheti anyag hivatalos használatbavételének első esztendeje.
- 1975** Az imaheti közös anyagot első ízben készíti egy helyi ökumenikus csoport Ausztráliában.
- 1995** II. János Pál pápa *Ut unum sint* kezdetű körlevelében állást foglal az ökumenizmus mellett, amelyet belső szükségszerűségnek és visszafordíthatatlan folyamatnak nevez.
- 1997** Grazban a II. Európai Ökumenikus Nagygyűlés helyesli és szorgalmazza az imahét rendszeres megtartását.
- 1998** Ötven éves az Egyházak Világtanácsa, ebből az alkalmából a zimbabwei Hararéban tartották a jubileumi világgyűlést. Februárban magyar állásfoglalás is született a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa ünnepi ülésén, amelyen a Katolikus Egyház képviselői megfigyelőként vettek részt. Közösen hívták fel a hazai egyházakat a krisztushívők egységének munkálására és a közös imahetek megtartására.
- 2004** Megegyezés született, hogy az imahét anyagát közösen publikálják, azonos formában adják ki az EVT és az Egységtitkárság szervei. Az ökumenikus imahetek gyümölcsei és eredményei felfedezhetők az elmúlt évek nemzetközi és hazai egyházi életében egyaránt.
- 2008** Az Imahét a Krisztus-hívők egységéért 100 éves évfordulójának megünneplése. *Elődjét – az Imanyolcadot az Egyház Egységéért – 1908-ban tartották meg először.*

Hiszek egy ...

*Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában,
mennynek és földnek Teremtőjében.
És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában,
a mi Urunkban,
aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától,
szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették,
meghalt és eltemették.
Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt
a halottak közül, fölment a mennybe,
ott ül a mindenható Atya Isten jobbján;
onnan jön el ítélni élőket és holtakat.
Hiszek Szentlélekben.
Hiszem az egyetemes anyaszentegyházat,
a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát,
a test feltámadását és az örök életet.
Ámen.*

Mi Atyánk ...

*Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,
szenteltessék meg a Te neved,
jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod,
amint a mennyben, úgy a földön is.
Mindennapi kenyerünket
add meg nekünk ma,
és bocsásd meg vétkeinket,
miképpen mi is megbocsátunk
az ellenünk vétkezőknek,
és ne vigy minket kísértésbe,
de szabadíts meg a gonosztól,
mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség
mindörökké. Ámen.*